

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 14 marca 2002 r.

w sprawie decyzji Rady Polityki Pieniężnej w zakresie stóp procentowych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z głębokim niepokojem przyjmuje decyzję Rady Polityki Pieniężnej, dotyczącą utrzymania stóp procentowych na dotychczasowym poziomie. Oznacza to, że w dalszym ciągu tolerujemy sytuację, gdy realne stopy procentowe są najwyższe w Europie, a banki utrzymują bardzo wysokie oprocentowanie kredytów.

Sytuację społeczno-gospodarczą Polski charakteryzuje stagnacja oraz szybki wzrost bezrobocia do pra-

wie 3,5 mln osób. Równocześnie w styczniu nastąpił dalszy spadek produkcji, który grozi przedłużeniem za-
stoju gospodarczego w pierwszym półroczu tego roku. Powoduje to uzasadniony niepokój i obawy społeczeństwa.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stoi na stanowisku, że w takiej sytuacji podstawowym celem polityki gospodarczej państwa jest walka z bezrobociem i tworzenie miejsc pracy.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje, że Rząd i wszystkie instytucje państwowe, w tym Narodowy Bank Polski i Rada Polityki Pieniężnej, przyczynią się do realizacji tego celu.

Walka z inflacją, stanowiąca główne zadanie Rady Polityki Pieniężnej, powinna uwzględniać potrzebę zapewnienia warunków dla wzrostu gospodarczego.

Odnotowany w styczniu dalszy spadek inflacji do poziomu 3,5% — a więc znacznie poniżej celu inflacyjnego wyznaczonego przez Narodowy Bank Polski na ten rok — tworzy warunki dla koniecznej i oczekiwanej przez przedsiębiorców i inwestorów obniżki stóp procentowych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że w tej sytuacji na Radzie Polityki Pieniężnej spoczywa szczególna odpowiedzialność, i oczekuje zmiany dotychczasowej polityki, która wywiera negatywny wpływ na dynamikę wzrostu gospodarczego i utrudnia walkę z bezrobociem.

Sejm Rzeczypospolitej wzywa Radę Polityki Pieniężnej do realizacji ustawowego obowiązku wspierania polityki gospodarczej Rządu.

Marszałek Sejmu: *M. Borowski*